

1..Ca feme - ia din Si - har la fân - tâ - nă Ve - nit' - am a - pă ca să
 scot Dar vo - cea lui I - sus ră - su - nă Din a - pa vie - ții ca să-ți dau eu
 pot. Dă-mi, I - su - se, din a - pa vi - e Stâm - pă - ră-mi Tu su - fle-tu-mi ar -
 zând Cred, o Doam - ne, că Tu ești Pro - fe - tul, Ce-ai a - dus iu - bi - rea pe pă -
 mânt.

1 Ca femeia din Sihar la fântână
Venit-am apă ca să scot
Dar vocea lui Isus răsună
Din apa vie ca să-ți dau Eu pot.

Refren:

Dă-mi, Isuse, din apa vie
Stâmpără-mi Tu sufletu-mi arzând
Cred, o Doamne, că Tu ești Profetul,
Ce-ai adus iubirea pe pământ.

2 Unde-i, Doamne, locul sfânt de închinare
În văi umbrite sau la munți?
O, nu, ci-n suflete smerite
Și-n jertfa unei aplecate frunți.

3 Prieten drag, de cauți mereu fericirea,
Izvorul ei e-n Domnul sfânt;
Isus, divinul nostru Mire,
Ce din înalt veni jos pe pământ.